

РЕШЕНИЕ

№ 786

гр. София, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11810** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. П. С., чрез адвокат С. Ц. с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 5 срещу Заповед № РД-03-34 от 20.12.2023 г. на Председателя на Държавна Агенция за Зкрила на Детето (ДАЗД), с която на оспорващата е било наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл и е прекратено служебното и правоотношение.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Излагат се конкретни съображения по отношение на всяко от описаните в нея нарушения на служебната дисциплина. Сочи се, че кабинетът на С. не е бил заключван и не е бил ограничаван достъпа до него. Тя, като директор на Дирекция „Административно-правно и финансово-стопанско обслужване“ (ДАПФСО) на ДАЗД само е въвела определен час, за докладване на преписките, с цел подобряване на ефективността на служебната дейност. Твърди се, че по време на проведеното заседание на Дирекцията на 11.05.2023 г. оспорващата не е хвърляла срещу ръководството папки. Папката, в която е била длъжностната ѝ характеристика е само приплъзната по заседателната маса и намиращите се в нея листове хартия са излезли и са паднали на пода. За това нарушение е изтекъл е срока по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл, за налагане на наказание. По отношение на цитираното в заповедта закъснение за работа, се жалбоподателката сочи, че същото е било еднократно и не може да бъде основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Инвокирани са

доводи, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила. Посочените в нея основания за налагане на наказанието по чл. 89, ал. 1, т. 1-3 и т. 5 от ЗДСл, както и чл. 14-16 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация са бланкетно описани и не съответстват на фактическите предпоставки, които биха могли да дадат възможност на дисциплинарно-наказващия орган да упражни правомощията си. Според оспорващата, тя е била лишена от възможността да се запознае с всички събрани в хода дисциплинарното производство доказателства, което е ограничило правото ѝ на защита. От друга страна, подробните обяснения, дадени от нея, въобще не са били обсъдени и взети предвид от дисциплинарно-наказващия орган. В заповедта са цитирани буквално констатациите, изложени в докладната записка на главния секретар на ДАЗД, но не са взети предвид, тези установени от дисциплинарния съвет. По отношение на вида на наложеното наказание, липсват мотиви за неговия избор. Не е обсъдена тежестта на нарушението и евентуалните вредни последици, настъпили за държавната служба. В заключение се сочи, че дисциплинарното производство е проведено формално, което по същество означава, че решението С. да бъде уволнена е взето предварително и е в отговор на подадения от нея сигнал до Министерството на труда и социалната политика за нередности в ДАЗД.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващата се явява лично и с адвокат Ц., която поддържа жалбата. Излага допълнителни доводи в писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването, в лицето на Председателя на ДАЗД не се явява. Пълномощникът му адвокат С. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. От събраните писмени и гласни доказателства безспорно се установяват всички факти, описани в заповедта за дисциплинарно уволнение. По отношение на процедурата, същата е спазена и на държавния служител е дадена в пълен обем възможност, както да участва в производството пред дисциплинарния съвет, така и да даде обяснение пред органа по назначаване, поради което няма допуснати съществени процесуални нарушения. Решението за образуване на дисциплинарно производство се съдържа в решение № 00-01-40/02.11.2023 г. на дисциплинарния съвет при ДАЗД. Претендира присъждане на платен адвокатски хонорар. Представени допълнителни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с докладна записка № 00-03-55 от 15.05.2023 г. Главният счетоводител на ДАЗД е информирал Председателя на ДАЗД за възникнали проблеми ДАПФСО.

В писмената информация от 12.05.2023 г., изпратена до Главният секретар на ДАЗД, главният счетоводител е изложил следните извършени, според нея от А. С. нарушения: 1. В качеството си на директор госпожа С. не е в състояние да даде компетентни напътствия в изпълнението на дейностите счетоводство и бюджет. Регистър на договорите се води от счетоводството, независимо че е ангажимент на юрист. 2. На 08.02.2023 г. от 14,00 часа в кабинета и под председателството на г-жа А. С. - директор ДАПФСО се е състояло заседание на постоянно действащата комисия за

разглеждане на оферти за обществени поръчки в ДАЗД. На нея е било изразено несъгласие от страна на главния счетоводител с изготвения протокол. На следващия ден е била упражнена принуда и натиск от страна на директора, главният счетоводител да подпише протокола в изготвения вид или с особено мнение. При опит на главния счетоводител да впише собственото си мнение директорът е отправил обидна квалификация, че служителят е неадекватен. 3. На 08.02.2023 г. на главния счетоводител е наредено от директор С. главният счетоводител да подпише спешно мотивираното предложение за сключване на договор и договор за продължаване използването на антивирусни лицензи с „Лирекс БГ“ ООД, т.е. ден преди изготвянето и подписването на протокола от работата на постоянно действащата комисия, чиято основна задача е разглеждане, обсъждане и предлагане решения за сключване на договори за сключване на договори за обществени поръчки при условията на чл. 20, ал. 4 от ЗОП. 4. Преписка 04-21-59-12/27.03.2023г., която касае обновяване на информацията на ДАЗД в регистър на информационните ресурси е насочена за сведение на главния счетоводител, но реално касае актуализиране на данни в системата РИР.

С докладна записка № 00-01-20 от 17.05.2023 г., Главният секретар на ДАЗД е докладвал на Председателя на ДАЗД за възникнали проблеми в ДАПФСО.

С докладна записка № 00-01-25 от 11.07.2023 г., Главният секретар на ДАЗД е информирал Председателя на ДАЗД за нарушен психо климат и създадена враждебна среда на работа в Дирекция „Административно-правно и финансово-стопанско обслужване“ от страна на директора на дирекцията, в нарушение на чл. 14, 15 и 16 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Съгласно изискана и получена писмена информация от всички служители в дирекцията, се установява недобър психо-климат в дирекцията, неправилно поставени задачи и в нереализируеми срокове от страна на директора на дирекцията. Директорът не уважава мнението на колегите си. Главният счетоводител е посочил, че С. упражнява форма на тормоз спрямо нея. Мнението на служителите е, че на проведената оперативка на дирекцията от г-жа С. на 11.05.2023 г. между 9.00 и 9.30 часа, им се забранява да общуват помежду си в коридорите на ДАЗД, заявено им е, че няма да им бъде разрешавано при неотложни случаи, например болест на дете, да излизат по-рано от работа. Директорът е заявил, че в неговия кабинет може да се влиза само след 15,00 часа, тъй като там се извършва „умствен труд“. Служителите споделят, че се чувстват неподкрепени от ръководството си, когато имат нужда от допълнителни разяснения за изпълнение на определени задачи, свързани с работния процес, по дадени преписки. Главният счетоводител е посочил, преписка № 48-05-58-3/27.04.2023 г., касаеща административно дело, по което ДАЗД е страна, е разпределена на нейното внимание, което е извън нейната компетентност. К. на директора се заключва без причина през работно време. Служители от другите дирекции отказват да влизат в кабинета на директор на ДАПФСО и да общуват с него.

Поради констатираните противоречия между служители на ДАПФСО, е потърсено съдействието на ръководителите на Агенцията. На проведената среща на 11.05.2023 г. са предприети действия от страна на председателя на ДАЗД за преодоляване на конфликтите, за премахване на условията за тяхното поддържане.

Според изложеното в докладната записка, на срещата директор С. се е държала неуважително към ръководството и демонстративно е напуснала срещата, без да изпълни разпореждането на председателя за промяна на модела на работа и

комуникация със служителите в Дирекцията. Тя е хвърлила папка с документи срещу ръководството.

В докладната записка са цитирани и изложените констатации от страна на Главния счетоводител, в докладната записка от 15.05.2023 г. и в подадената от нея писмена информация до Главния секретар на ДАЗД от 12.05.2023 г.

Отразено е оплакване на главен специалист Я., че не може да внесе спешен документ за подпис, тъй като директорът ѝ е отказал да я приеме преди 15.00 часа. На 19.05.2023 г. проведен разговор от страна на Главният секретар на ДАЗД по телефона с госпожа С. и същата е предупредена да премахне тази практика, защото така се създават редица трудности в работата и конфликти в колектива. Полученият отговор е, че това е нейното решение като директор и тя няма да го промени.

От Главния секретар на ДАЗД са предприети незабавни действия и създаден ред, според който цялата входяща кореспонденция до ДАПФСО да бъде оставяна в обособена за целта тавичка в стаята на главния специалист Е. Я., откъдето може да я получава по всяко време, за което С. е уведомена по електронна поща.

През месеците април и май, С. е била официално предупредена от председателя и от главния секретар, да не се заключва кабинета ѝ в работно време, защото по сведения от служители на трите дирекции кабинетът ѝ се заключва не само в обедно време, а и през други часове от деня, което създава трудности при изпълнение на служебните им задължения, когато се налага подписване на определени документи.

Главният секретар на ДАЗД е посочил, че е установена забава при изпълнение на служебните задължения. Изискани са писмени обяснения в срок до 17.00 часа на 12.05.2023 г. относно преписка с № 26-00-31-2 от 25.04.2023 г. Видно от приложената фактура № [ЕГН] от 10.02.2023 г. на фирма „Омега Тим 99” ЕООД, има забавяне в плащането от страна на ДАЗД в период повече от два месеца. Искането е връчено по надлежния ред на служителя на 11.05.2023 г., но обяснения не са дадени от страна на С..

Според изложеното в докладната, служителят не изпълнява точно задължението си по длъжностна характеристика, да ръководи административно персонала на дирекцията, като разпределя и поставя задачите за изпълнение на отделните изпълнители и да следи за движението на преписките, отнасящи се до дирекцията и сроковете за тяхното изпълнение. По преписки с номера 03-00-37/14.06.2023 г.; 04-21-63/09.06.2023 г.; 04-02-40/26.05.2023 г.; 89-00-272-7/22.05.2023 г.; 47-00-249-8/18.05.2023 г.; 47-00-249-5/16.05.2023 г.; 04-21-53/16.05.2023 г.; 16-00-17-1/15.05.2023 г.; 47-00-258/12.05.2023 г.; 89-00-272-6/12.05.2023 г.; 04-21-46-2/11.05.2023 г. и 47-00-252-1/11.05.2023 г. са поставени са поставени по-дълги срокове от определените от главния секретар.

На последно място е посочено, че на 17.05.2023 г. служителят се е явил на работното си място в 09.54 часа, като така не е спазил установеното работно време в ДАЗД, което е от 09,00 до 17,30 часа, с 30 минути обедна почивка между 12,00 и 14,00 часа.

В докладната записка е направено предложение от за образуване на дисциплинарно производство срещу А. С. и да бъде издадена заповед за сформиране на дисциплинарен съвет по случая.

С резолюция от 11.07.2023 г. на Председателя на ДАЗД е одобрено направеното от Главният секретар на ДАЗД предложение.

Със заповед № РД-02-77 от 11.07.2023 г. Председателя на ДАЗД е разпоредил копие от докладната записка да бъде връчено на А. С. и е определен нов състав на

дисциплинарния съвет по случая, като на мястото на А. С. е определил М. С..

На 02.11.2023 г. е проведено заседание на Дисциплинарния съвет при ДАЗД, на което е изслушана А. С. и ѝ е дадена възможност да се запознае със събраните в хода дисциплинарното производство доказателства и документи и да вземе отношение по тях. Предвид на големия им обем, тя е посочила, че ѝ е необходимо повече време, за да ги прегледа и да се произнесе. На заседанието са изслушани служители на ДАЗД, дали сведения преди или в хода на образуваното дисциплинарно производство.

С решение № 00-01-40/02.11.2023 г., Д. съвет при ДАЗД е предложил на Председателя на ДАЗД да наложи на А. С. най-тежкото, предвидено в ЗДСл наказание „уволнение”. С писмо изх. № 94-00-200-1/08.11.2023 г. на Председателя на ДАЗД, оспорващата е поканена да даде писмени обяснения, във връзка с решение № 00-01-40/02.11.2023 г. на Дисциплинарния съвет при ДАЗД и да се яви на 17.11.2023 г. в 11,00 часа за изслушване, съгласно чл. 93, ал. 1 от ЗДСл.

С. е депозирала писмени обяснения с вх. № 94-00-200-2 от 17.11.2023 г.

Служителката е изслушана, видно от протокол от 17.11.2023 г.

Преценявайки наличието на материално-правните предпоставки по чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5, във връзка с чл. 21, ал. 1 и ал. 2 и на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, Председателят на ДАЗД е издал оспорената заповед.

Като доказателства по делото са приети допълнително поисканите от жалбоподателката и представени от пълномощника на ответника под опис с писмо от 15.01.2024 г. писмени документи и два броя болнични листове, видно от които С. е била в отпуск, поради временна неработоспособност от 21.06.2023 г. до 26.08.2023 г.

По искане на ответника беше разпитан един свидетел при режим на довеждане.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на А. С. лично на 21.11.2023 г., видно от саморъчно положение подпис върху приложения към преписката екземпляр. Жалбата е подадена директно в АССГ на 04.12.2023 г. (вх. № 43414). Предвид на обстоятелството, че в Заповедта не посочено пред какъв орган и в какъв срок може да бъде оспорена, съдът намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, засягащ негови права и законни интереси и следователно подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5, във връзка с чл. 21, ал. 1 и ал. 2 и на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, а именно, че А. С. е извършила нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения; забава изпълнението на служебните задължения; неспазване кръга на служебните правомощия и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, при проверката на оспорения административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

По силата на разпоредбата на чл. 94, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗДСл, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

В разглеждания казус, изброените в оспорената заповед нарушения, се твърди, че са извършени през месеците февруари, май и юни на 2023 г. Всички те са подробно описани в докладна записка № 00-01-25 от 11.07.2023 г. на Главния секретар на ДАЗД до Председателя на ДАЗД. Безспорно е, че дисциплинарно-наказващият орган се е запознал с докладната записка на 11.07.2023 г., защото е поставил върху нея резолюция „утвърждавам”, като в оспорената заповед също е посочено, че нарушенията са установени с посочената докладна записка. От тази дата до постановяването на решение № 00-01-40/02.11.2023 г. на Д. съвет при ДАЗД не са установени нови факти и обстоятелства, имащи отношение към нарушенията на служебната дисциплина, които се твърди, че са извършени от С., т.е. от 11.07.2023 г. тече двумесечният преклузивен срок за налагане на дисциплинарно наказание, съгласно чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. Служителката е била в отпуск, поради временна неработоспособност от 21.06.2023 г. до 26.08.2023 г., поради което срокът през този период е бил прекъснат и отново е започнал да тече на 27.08.2023 г., т.е. двумесечният срок, в който е могло да бъде наложено наказанието е изтекъл на 27.10.2023 г. Във връзка с тези констатации, съдът намира, че дисциплинарното наказание е наложено извън срока по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл.

Съдът приема за основателно и наведеното оплакване за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. По силата на чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Подобна правна регламентация е предвидена и в т. 12 от Правилата за работа на Дисциплинарния съвет на ДАЗД и Правилата за търсене на дисциплинарна отговорност, определяне и налагане на дисциплинарни наказания по ЗДСл в ДАЗД. Съгласно цитираната норма, в случаите, когато органът по назначаване предвижда налагане на наказание понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца до 1 година или дисциплинарно уволнение, освен действията по т. 9, органът по назначаване трябва да нареди на Дисциплинарния съвет да образува дисциплинарно дело и да получи становище от същия относно наличието на дисциплинарна отговорност и вида и размера на дисциплинарното наказание. Следователно дисциплинарното дело се образува от дисциплинарния съвет. Както Законът за държавния служител, така и цитираните правила, ясно посочват, кой образува дисциплинарното дело и това е дисциплинарният съвет, а не дисциплинарно-наказващият орган (в този смисъл е Решение № 12520 от 14.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10008/2023 г., V отд.). В случая е безспорно, че акт на Дисциплинарния съвет за образуване на дисциплинарно дело липсва. Съдът не приема довода на пълномощника на оспорващия, че актът за образуване на дисциплинарно дело се съдържа в решение № 00-01-40/02.11.2023 г. на Д. съвет при ДАЗД. Това е така, защото акт за образуване на дисциплинарно дело е следвало да бъде издаден от

Дисциплинарния съвет, след издаването на заповед № РД-02-77 от 11.07.2023 г. на Председателя на ДАЗД, респективно след утвърждаването с резолюция на докладна записка № 00-01-25 от 11.07.2023 г. на Главният секретар на ДАЗД. Безспорно е, че процедурата по чл. 96, ал. 2 от ЗДСл се провежда след образуването на дисциплинарното дело и се явява съществена част от дисциплинарното производство. На страница 1 от протокола от заседанието на Дисциплинарния съвет при ДАЗД, проведено на 02.11.2023 г. е посочено, че заседанието се провежда съгласно заповед № РД-02-77 от 11.07.2023 г. на Председателя на ДАЗД за откриване на дисциплинарно производство срещу А. С. – Директор на ДАПФСО. В решение № 00-01-40/02.11.2023 г. на Д. съвет при ДАЗД, също е посочено, че дисциплинарното дело срещу А. С. е образувано със Заповед № РД-02-77 от 11.07.2023 г. на Председателя на ДАЗД. Във връзка с изложеното съдът намира, че решението за образуване на дисциплинарно дело срещу оспорващата, в случая не може да се съдържа в решение № 00-01-40/02.11.2023 г. на Д. съвет при ДАЗД, което е последващо, както по отношение на заповед № РД-02-77 от 11.07.2023 г. на Председателя на ДАЗД, така и по отношение на заседанието на Дисциплинарния съвет, което несъмнено следва да бъде проведено след образуването на дисциплинарното дело. Неслучайно процедурата по чл. 96, ал. 2 от ЗДСл, следва процедурата по ал. 1.

Настоящият съдебен намира, че в разглеждания казус е допуснато и съществено нарушение на процедурата по чл. 93, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, съгласно която Дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител или не е приел и обсъдил писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество. Съдебната практика по приложение на чл. 93, ал. 2 от ЗДСл е константна и непротиворечива. Задълженията за изслушване на държавния служител и приемането и обсъждането на обясненията му са регламентирани в закона в условията на кумулативност. Неизпълнението, на което и да е от тях, представлява основание за отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

От оспорващата са представени на 17.11.2023 г. с вх. № 94-00-200-2, писмени обяснения до Председателя на ДАЗД. Няма данни, тези обяснения да са приети от дисциплинарно наказващия орган, нито да са обсъдени в оспорената заповед. В съставения протокол за изслушването на С. № 00-10-22 от 17.11.2023 г. е посочено, че изслушването е започнало в 11,00 часа и е приключило в 11,00 часа, т.е. същото е продължило по-малко от 1 (една) минута, което на практика е абсолютно невъзможно.

Неприемането и необсъждането на представените от служителката обяснения и формално проведената процедура по изслушването ѝ, сочат липса на обективност при вземането на решението за уволнение на С. и за това, че налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание е било взето предварително, като очевидно за дисциплинарно наказващия орган, обясненията ѝ са били без значение.

Изброените пороци на процедурата по издаването на оспорената заповед са достатъчно тежки, поради което дават възможност на съда да я отмени, без да разглежда спора по същество.

Независимо от това, съдът намира, че следва да изложи мотиви и по отношение на нарушенията на служебната дисциплина, които се твърди, че оспорващата е извършила.

В оспорената заповед са изложени множество обстоятелства, които според дисциплинарно-наказващият орган представляват нарушение на служебната дисциплина.

Настоящият съдебен състав намира, че независимо от обемния фактически материал, описващ конкретни действия или бездействия на С., нито едно от тях не е свързано с определена конкретика, касаеща наличието на фактическите предпоставки по чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл, които биха могли да бъдат основание за упражняване на правомощия по чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, от страна на органа по назначаването.

Не може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение, изложеното в оспорената заповед, че в качеството си на директор госпожа С. не е в състояние да даде компетентни напътствия в изпълнението на дейностите счетоводство и бюджет или воденето на регистър на договорите от счетоводството. Това е мнение на главния счетоводител и не е подкрепено с конкретни факти. Незнание или некомпетентност биха могли да повлияят при изготвянето на годишната оценка на служителя, но не могат да бъдат основание за налагане на дисциплинарно наказание.

Твърденията за упражнена принуда и натиск от страна на С. спрямо главния счетоводител да подпише протокол, също са лишени от конкретика. Как и с какви действия или бездействия са упражнени натиска и принудата, не става ясно. Не е доказано и отправянето на обидна квалификация от страна С., че Главния счетоводител е „неадекватен“. Дори да е отправена подобна квалификация, същата не би могла да се приеме за уронваща достойнството, до степен, че да бъде приета за обида, още повече, че не е била изречена в присъствие на други служители на ДАЗД.

Неразбираемо е и приетото като извършено от С. дисциплинарно нарушение, касаещо нареждането ѝ за подписването от Главния счетоводител на протокола от работата на постоянно действащата комисия, разглеждаща сключването на договорите за обществени поръчки. В случай, че Главният счетоводител не е бил съгласен да подпише този протокол, той е могъл да не го направи или да уведоми ръководството на ДАЗД.

Неправилното насочване на преписки, вкл. Преписка № 04-21-59-12/27.03.2023 г., касаеща обновяването на информация в информационни ресурси на ДАЗД и преписка № 48-05-58-3/27.04.2023 г., касаеща образувано пред АССГ административно дело, несъмнено не може да бъде тежко нарушение на служебната дисциплина. При положение, че в задължение на Директора на ДАПФСО е да разпределя ежедневно много документи за изпълнение от подчинените му служители и да решава текущи проблеми в ръководената от него структура, погрешното разпределение на няколко преписки и то в продължение на един сравнително дълъг период от време не би могло да бъде сметнато за неизпълнение на служебни

задължения. Служителите, които считат, че към тях погрешно са насочени преписки за решаване биха могли своевременно да сигнализират и преписките да бъдат насочени отново към съответния компетентен служител. На това място съдът намира за необходимо да посочи, че почти половината от описаните в оспорената заповед дисциплинарни нарушения, извършени от С., буквално копират изложените обстоятелства от Главния счетоводител до ръководството на ДАЗД, съдържащи се в цитираната по-горе писмена информация от 12.05.2023 г. Няма никакви данни, в хода на дисциплинарното производство истинността на тези обстоятелства да е била проверена от дисциплинарно-наказващия орган. Този факт отново показва липса на обективност и предубеденост, проявени по отношение на С.. Не е без значение и факта, че няколко дни след уволнението на оспорващата, В. Т., заемала длъжността „главен счетоводител” в ДАЗД и автор на цитираната писмена информация е била преназначена на длъжност Директор на ДАПФСО при ДАЗД, със заповед РД-03-35 от 05.12.2023 г. (л. 145). Очевидно е в случая, че тя е била заинтересована от компрометирането на С. и нейното отстраняване.

Неразбираеми за съда са и твърденията за създаден недобър психо климат в ДАПФСО, неправилно поставени задачи и поставяне на нереализируеми срокове. От изложеното в оспорения акт не става ясно, с какви действия или бездействия С. създава такъв климат и какви точно, кога и на кого са поставени нереализируеми срокове за изпълнение на конкретни задачи.

Съдът не намира за доказани изложените в заповедта твърдения, че по мнение на служителите от ДАПФСО, на проведената оперативка на дирекцията С. на 11.05.2023 г. между 9.00 и 9.30 часа, тя им е забранила да общуват помежду си в коридорите на ДАЗД, че няма да им разрешава при неотложни случаи, например болест на дете, да излизат по-рано от работа, като за това следва те да си пускат отпуск и че в кабинета ѝ ще може да се влиза само след 15,00 часа. Нито в оспорения акт, нито в събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства е посочено, точно кои служители са изразили такова мнение. Дори това да е така, подобни устни указания не могат да бъдат приети, за нарушение на норми от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Подобни указания биха могли да бъдат свързани с подобряването на организацията на работата в Дирекцията и в никакъв случай не са израз на неуважение или некоректност, накърняващи достойнството и правата на отделна личност или създаващи враждебна или обидна среда. Забраната за лично общуване в коридора на Дирекцията не може да бъде счетено за несъобразяване с правото на личен живот на служителите, защото прекаленото откъсване от служебните задължения, за дискутиране на лични въпроси, без съмнение би повлияло негативно на ефективността на работата. По отношение на въвеждането на определени часове за среща с ръководителя на дирекцията, съдът не намира, че това обстоятелство би могло да бъде прието като липса на уважение към подчинените и неуказване на необходимата подкрепа при решаването на определени задачи. Влизането по маловажни въпроси при директора несъмнено би пречило на ефикасното упражняване на задълженията му, свързани с цялостната организация на работата на повереното му звено, още

повече, че е безспорно, че С. не е отказвала съдействие по телефона, както и за решаване на спешни случаи, още повече, че след обърнато внимание от страна на ръководството на ДАЗД, тази установена практика е била преустановена.

Според изложеното в оспорената заповед, служителят не изпълнява точно задължението си по длъжностна характеристика, да ръководи административно персонала на дирекцията, като разпределя и поставя задачите за изпълнение на отделните изпълнители и да следи за движението на преписките, отнасящи се до дирекцията и сроковете за тяхното изпълнение. По преписки с номера, цитирани по-горе в мотивите на настоящето решение, са поставени са поставени по-дълги срокове от определените от главния секретар.

Съдът отново не може да се съгласи, че описаното представлява виновно неизпълнение на служебните задължения от страна на оспорващата, по следните съображения: 1. Не става ясно по всяка една от тези преписки, какви срокове е поставил Главния секретар за изпълнение и какви срокове е определила оспорващата. 2. Налице е противоречие между описаното като нарушено задължение от длъжностната характеристика на Директора на ДАПФСО да разпределя и поставя задачите за изпълнение и да следи за движението на преписките и твърдението, че по тези преписки са поставени по-дълги срокове. Настоящият съдебен състав намира, че право на ръководителя съответното административно звено, познавайки по-добре от Главния секретар, спецификите на работата на това звено, е да постави коректни срокове за изпълнение на конкретни задачи, съобразявайки тяхната сложност и възможностите на отделния служител. Удължаване на поставени от горестоящия ръководител срокове, в никакъв случай не може да бъде прието за виновно неизпълнение на служебни задължения.

По отношение на твърдението за забавено изпълнение на служебни задължения от страна С., свързано с преписка № 26-00-31-2/25.04.2023 г., съдът намира следното. „Омега тим 99“ ЕООД е издало фактура № [ЕГН]/10.02.2023 г. с получател ДАЗД. В оспорената заповед се сочи, че фактурата е изпратена на служебната електронната поща на А. С., но последната не я входирала в деловодната система на ДАЗД, поради което не е била насочена към счетоводството и съответно по нея не е извършено плащане - обстоятелство довело до напомняне с писмо от страна на дружеството.

На първо място от оспорената заповед не става ясно кога тази фактура е била изпратена на електронната поща на оспорваща, за да може да се твърди, че същата не е била своевременно насочена за регистриране в деловодството и препращане към счетоводството. На следващо място, в длъжностната характеристика за длъжността Директор на ДАПФСО, не се откриват задължения за извършване на действия по регистрация в деловодството на документи, постъпили директно на електронната му поща. Общеизвестно е, че писмената комуникация с администрацията се извършва чрез предоставянето на документи в съответното деловодство, откъдето те, след получаване на входящ номер се насочват към съответното звено за изпълнение. Абсурдно е да се счита, че Директор на Дирекция ще има задължението да се занимава с

обработка и входиране на документи, постъпващи директно на служебната електронна поща. В задължение на лицето, което иска от администрацията определена услуга, действие или издаване на акт е да подаде своето искане, устно или писмено, в деловодството на администрацията, откъдето ще получи входящ номер, имащ значение за определяне на срока за произнасяне и служещ като доказателство за подаването на самото искане.

Във връзка с изложеното, че А. С., е забранила достъпа до кабинета си и по този начин е възпрепятствала служителката Е. Я., на 19.05.2023 г. да внесе спешни документи на вниманието на главния юрисконсулт, съдът отново намира, че описаното не покрива състава на дисциплинарно нарушение. Това е така, защото се твърди, че кабинетът е бил заключен, без да е установено, дали в момента, в който служителката е поискала да влезе там, в помещението наистина е имало хора. От друга страна, при наличие на телефонна връзка, би било безпроблемно, служителката да поиска да влезе при Главния юрисконсулт и да му предостави документите.

Според настоящия състав е абсолютно необосновано да се приеме, че еднократно закъснение за работа с по-малко от един час, би могло да бъде тежко нарушение на служебната дисциплина, заради което да се наложи най-тежкото предвидено в закона наказание. Т. би могло е системно неспазване на установеното в ДАЗД работно време, данни за каквото липсват в настоящия спор.

На последно място следва да се обсъди и поведението на оспорващата на 11.05.2023 г., по време оперативка на служителите на ДАПФСО и ръководството на ДАЗД, проведената с цел преодоляване на конфликтите в дирекцията. В оспорената заповед е посочено, че на срещата директор А. С. се е държала неуважително, изцяло пренебрегвайки правилата за поведение на държавния служител, като демонстративно е напуснала срещата, а при връщането си е хвърлила документи, представляващи копие на длъжностната ѝ характеристика срещу ръководството - председател, заместник-председател и главен секретар на ДАЗД.

За установяване на подробности, свързани с посочената оперативка, съдът допусна до разпит, свидетел И. К. Заместник-председател в ДАЗД. Същата посочи, че след постъпването на работа в ДАЗД, е усетила напрежение между госпожа С. и определени служители. Чувала от колегите, че по време на оперативки е имало недобър тон и за обидни квалификации, но не знаела точно какви. След забраната за достъп до кабинета на С., свидетелката помолила председателя да събере всички служители от дирекцията за обсъждане на възникналите проблеми. На срещата присъствали председателят на ДАЗД и Главният секретар. Всеки един служител имал възможността да се изкаже и да даде предположения как трябва да се промени начинът на работа в дирекцията. Имало оплаквания към г-жа С., относно неправилно насочване на преписките, което води до невъзможност или до неправилно изпълнение на поставена задача. Госпожа С. каза, че не желае да се съобрази с тези възражения и че тя като директор има право да налага ограничения за достъп до кабинета ѝ и за начина на работа. Тя станала преди края на срещата и си излязла. След известно време се върнала и „хвърлила“ срещу председателя на ДАЗД една папка с документи,

която паднала на масата и се приплъзнала към председателя и част от документите паднали на пода. Свидетелката не си спомня точно, дали папката се приплъзнала или директно се ударила в масата.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелката, независимо, че заема на ръководна позиция в ДАЗД. Очевидно е, че в случая на въпросната среща е имало изказвания и размяна на мнения, които са провокирали емоционално напрежение и действия от страна на С., които в някаква степен са преминали нормалния праг на установените правила на служебно общуване. Напускането на помещението преди края на срещата, наистина сочи, липса на достатъчно уважително отношение към служителите и ръководството на ДАЗД, но не представлява достатъчно тежко нарушение на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, до степен за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Хвърлянето на папката с документи, би могло да се приеме наистина за проява на явно неуважение към ръководството на ДАЗД и уронване на престижа на държавната служба, ако се е случило по начина, по който е описано в оспорената заповед. Там е записано, че С. е хвърлила документи срещу ръководството. Буквалното тълкуването на това изречение сочи, че оспорващата умишлено е насочила папката с документите към ръководството и така е целяла да удари някого от тях. От показанията на разпитаната свидетелка са потвърждават по-скоро твърденията, изложени в жалбата. Очевидно е, че действията на С. не са били насочени към това да удари с папката председателя, заместник-председателя или главния секретар. Същата, употребявайки малко повече сила е насочила папката към масата. Същата е паднала на нея, приплъзнала по повърхността и се е насочила се към председателя, като от нея са изпаднали листове хартия. Съдът намира действията на С. наистина за невъздържани и укорими, но не до степен, обуславяща дисциплинарното ѝ уволнение. За тях съвсем обосновано е могло да бъде наложено някое от предвидените в ЗДСл по-леки дисциплинарни наказания.

От направените разсъждения следва единствено възможния извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорващата, чрез процесуалния си представител е поискала разноски, на същата следва да се присъдят такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. П. С. Заповед № РД-03-34 от 20.12.2023 г. на Председателя на Държавна Агенция за Зкрила на Детето, с която на оспорващата е било наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл и е прекратено служебното и правоотношение.

ОСЪЖДА Държавна Агенция за Зкрила на Детето да заплати на А. П. С. ЕГН

[ЕГН], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му от страните.